

Comentariul 5: Cărdășia dintre Jiang Zemin și Partidul Comunist în persecuția Falun Gong

Cuvânt înainte

D-na Zhang Fuzhen, de aproximativ 38 de ani, fostă salariată a parcului Xianhe din orașul Pingdu, provincia Shandong. În noiembrie 2000 s-a dus la Beijing să facă apel pentru a sprijini Falun Gong. Ca urmare a fost răpită de autorități și, potrivit celor în cunoștință de cauză, torturată și umilită de poliție. A fost rasă în cap și dezbrăcată complet. A fost legată de un pat cu mâinile și picioarele întinse, fiind forțată să-și facă nevoile în pat. Mai târziu poliția a injectat-o cu o substanță otrăvitoare necunoscută. Injecția i-a provocat lui Zhang o durere atât de mare încât a adus-o într-o stare aproape de nebunie. S-a zbatut în pat în mare suferință până când a murit. La întregul proces au fost martori funcționari locali ai Biroului 610 (conform unui raport din 23 iulie 2004 publicat pe website-ul Clearwisdom¹).

Jiang Zemin dă drumul câinilor asupra unui copil care face exerciții Falun Gong. Textul benzii desenate spune: „Luo Gan și Biroul 610 – câini turbați care omoară oameni nevinovați” (Epoch Times)

D-na Yang Lirong, 34 de ani, locuia în orașul Dingzhou, pe strada Beimen, prefectura Baoding, provincia Hebei. Familia ei era adesea hărțuită și intimidată de poliție pentru că ea practica Falun Gong. Pe 8 februarie 2002 un raid de noapte al poliției l-a înspăimântat și traumatizat pe soțul d-nei Yang, șofer la Biroul de Standarde și Meteorologie, care era speriat că-și va pierde serviciul. El n-a putut rezista presiunii imense exercitate de autorități. În dimineața următoare, profitând de faptul că părinții lor în vârstă nu erau acasă, el și-a sustrus soția. Yang Lirong a murit tragic, lăsând în urmă un fiu de 10 ani. Imediat după aceea, soțul a raportat incidentul autorităților, iar poliția s-a grăbit la locul acțiunii pentru a efectua o autopsie asupra corpului d-nei Yang, care încă mai era cald. I-au îndepărtat multe organe din corp în timp ce încă radiau căldură și sângele era încă lichid. Un cadru de la Biroul de Securitate Publică din Dingzhou a spus: „Aceasta nu este autopsie; este vivisecție!” (conform unui raport din 25 septembrie 2004, publicat pe website-ul Clearwisdom²).

În lagărul de muncă forțată Wanjia din provincia Heilongjiang, o femeie însărcinată aproximativ în luna a 7-a, a fost atârnată de o grindă. Ambele mâini i-au fost legate cu o frânghie aspră care a fost trecută peste un scripete atașat de grindă. Taburetul pe care stătea a fost îndepărtat, așa că ea a rămas suspendată în aer. Grinda se afla la 3-4 metri înălțime. Un capăt al frânghiei trecute peste scripete era ținut de paznicii închisorii. Când paznicii trăgeau de frânghie, femeia era suspendată în aer; îndată ce poliția dădea drumul frânghiei, femeia cădea jos. Această femeie însărcinată a fost torturată în felul acesta dureros până când a avortat. Chiar mai crud este faptul că soțul ei a fost forțat să-și privească soția care îndura această tortură (conform unui

¹ Mai multe informații despre acest caz pot fi găsite pe:
<http://www.clearwisdom.net/emh/articles/2004/7/23/50560p.html> și
<http://www.clearwisdom.net/emh/articles/2004/6/7/48981p.html>

² Mai multe informații despre acest caz pot fi găsite pe:
<http://www.clearwisdom.net/emh/articles/2004/9/25/52796.html>

raport din 15 noiembrie 2004, publicat pe website-ul Minghui, un interviu cu d-na. Wang Yuzhi care a fost și ea torturată mai mult de 100 de zile în lagărul de muncă forțată Wanjia³).

Aceste tragedii înfiorătoare s-au petrecut în China modernă a zilelor noastre. Victimele lor sunt practicantii Falun Gong, care sunt persecutați brutal. Acestea sunt doar câteva dintre nenumăratele cazuri de tortură care au avut loc în ultimii cinci ani de persecuție.

De când China a început reformele economice, la sfârșitul anilor '70, PCC s-a străduit să construiască o imagine liberală și pozitivă în comunitatea internațională. Însă persecuția Falun Gong din ultimii cinci ani, sângeroasă, irațională, de mare amploare, violentă și brutală, a dat posibilitatea comunității internaționale să observe încă o dată adevărata față a PCC și cea mai rușinoasă pată din istoria încălcării drepturilor omului de către PCC. Publicul larg din China, sub falsa impresie că PCC face progrese, s-a obișnuit să considere că lipsa de morală a poliției este cauza atrocităților comise de sistemul legal chinez și de sistemul de menținere și respectare a legii. Cu toate acestea, brutală și sistematică persecuție a Falun Gong este omniprezentă la fiecare nivel al societății chineze și a distrus în totalitate iluzia îmbunătățirii politicii de drepturile omului. Mulți se întreabă cum este posibil ca o astfel de persecuție sângeroasă și imorală să aibă loc în China. Ordinea socială a fost consolidată după haosul Marii Revoluții Culturale de acum 20 de ani. De ce a intrat China într-un ciclu similar de evenimente de coșmar? De ce Falun Gong, care are la bază principiile „Adevăr, Compașiune și Toleranță” și care se practică în peste 60 de țări din întreaga lume, este persecutat numai în China, și nicăieri în altă parte din lume? În această persecuție, care este relația dintre Jiang Zemin și PCC?

Lui Jiang Zemin îi lipsesc atât capacitatea cât și integritatea morală. Ca și PCC, care este bazat pe crimă și violență, fără un aparat al violenței bine pus la punct el n-ar fi fost niciodată capabil să lanseze acest genocid larg răspândit în China și care se infiltrează chiar și peste hotare. În mod asemănător, PCC nu s-ar fi îndreptat cu ușurință împotriva curentului istoric, a mediului creat de reformele economice recente ale PCC și a încercărilor de a se conecta cu exteriorul; doar un dictator îndărătnic ca Jiang Zemin, hotărât să facă ce vrea el, a putut face acest lucru posibil. Cărdășia și rezonanța dintre Jiang Zemin și spiritul malefic al PCC au amplificat atrocitățile persecuției la un nivel fără precedent. Este similar cu modul în care sunetul echipamentului unui alpinist care se cațără în zăpadă poate cauza avalanșe și poate produce consecințe fatale.

I. Condiții similare generează același simț al crizei

Jiang Zemin s-a născut în agitatul an 1926. La fel cum PCC își ascunde istoria sângeroasă, Jiang Zemin și-a ascuns și el istoria de trădător al Chinei față de Partid și poporul chinez.

În anul în care Jiang Zemin avea 17 ani, războiul mondial împotriva fascismului era în toi. În timp ce tinerii cu simț patriotic plecau pe rând pe front pentru a lupta împotriva Japoniei și pentru a salva China, Jiang Zemin s-a hotărât să-și continue educația. Începând cu 1942 el a urmat cursurile Universității Centrale din Nanjing, înființată de regimul marionetă al lui Wang Jinwei aflat sub controlul japonezilor. Investigațiile diferitelor surse sugerează că adevăratul motiv a fost că tatăl biologic al lui Jiang Zemin, Jiang Shijun, fusese ofițer superior în departamentul de propagandă anti-China al armatei japoneze, după ce Japonia a ocupat provincia Jiangsu. Pentru China, Jiang Shijun a fost într-adevăr un trădător de țară.

³ Informații legate de acest subiect sunt de asemenea disponibile la:
<http://search.minghui.org/mh/articles/2004/7/9/79007.html> (în chineză)

Din punctul de vedere al trădării și înșelăciunii, Jiang Zemin și PCC sunt la fel: sunt atât de lipsiți de sentimente și afecțiune pentru poporul chinez încât îndrăznesc să omoare oameni nevinovați cu nepăsare.

Pentru a se putea infiltra în PCC cu scopul de a-și mări averea și rangul, după ce PCC a câștigat războiul civil, Jiang Zemin a mințit spunând că a fost adoptat și crescut de unchiul său, Jiang Shangqing, care a intrat în PCC la o vârstă fragedă și care mai târziu a fost împușcat de bandiți. Datorită falsificării istoriei familiei sale, el a reușit să promoveze de la funcția coborâtă de funcționar la cea de Ministru Delegat al Industriei Electronice în numai câțiva ani. Promovarea lui Jiang nu s-a datorat capacității sale, ci relațiilor sale personale și favorurilor. Cât timp a fost secretar PCC al orașului Shanghai, Jiang Zemin n-a precupețit nici un efort pentru a se băga sub pielea magnaților din PCC - Li Xiannian și Chen Yun⁴ - care veneau în Shanghai în fiecare an pentru Festivalul de Primăvară. Chiar ca secretar de Partid al orașului Shanghai, la un moment dat el a așteptat în zăpadă mare mai multe ore pentru a-i oferi personal un tort lui Li Xiannian la aniversarea zilei sale de naștere.

Masacrul din Piața Tiananmen din 4 iunie 1989 a fost un alt moment decisiv în viața lui Jiang Zemin. El a devenit secretarul general al PCC prin interzicerea tipăririi unui ziar liberal, *World Economic Herald*, punându-l pe liderul Congresului Poporului, Wan Li, sub arest la domiciliu, și sprijinind masacrul. Chiar înainte ca masacrul să aibă loc, Jiang Zemin i-a trimis o scrisoare secretă lui Deng Xiaoping, cerându-i să fie luate „măsuri ferme” împotriva studenților; altminteri „atât națiunea cât și Partidul vor fi înrobite”. De-a lungul ultimilor 15 ani Jiang a condus o suprimare și ucidere nejustificată a tuturor dizidenților și grupurilor care aveau convingeri independente, în numele „stabilității ca prioritate majoră”.

Din momentul în care Rusia și China au început să-și examineze granița comună în 1991, Jiang Zemin a recunoscut în totalitate rezultatele invaziilor țarului și fostei Uniuni Sovietice în China, și a acceptat total toate acordurile inegale dintre Rusia și China începând de la Tratatul Aigun. Pământuri chineze acoperind peste un milion de km pătrați au fost astfel permanent pierdute datorită lui.

Cu istoria sa personală, Jiang Zemin, pretinzând că este orfanul unui martir al PCC când de fapt era fiul cel mare al unui trădător, a urmat exemplul înșelăciunii PCC. Sprijinind masacrul din 4 iunie și înăbușirea mișcărilor democratice și a credințelor religioase, el a adoptat practica de ucidere folosită de PCC. La fel cum PCC obișnuia să fie filiala Internaționalei Comuniste din Estul îndepărtat, aflată sub comanda Uniunii Sovietice, tot așa Jiang Zemin împarte acum pământ pe gratis; este experimentat în practica trădării, lucru atât de comun în PCC.

Jiang Zemin și PCC împărtășesc origini și istorii rușinoase similare. Din această cauză ambii au un acut simț al nesiguranței privind propria putere.

II. Atât Jiang Zemin cât și PCC se tem în mod egal de „Adevăr, Compasiune și Toleranță”

Istoria mișcărilor comuniste internaționale a fost scrisă cu sângele unor sute de milioane de oameni. Aproape fiecare țară comunistă a trecut printr-un proces similar reprimării contra-revoluționarilor, conduse de Stalin în fosta Uniune Sovietică. Milioane, sau chiar zeci de milioane de oameni nevinovați au fost uciși. În anii '90, fosta Uniune Sovietică s-a destrămat și Europa de

⁴ Li Xiannian (1902 – 1992), fost președinte al Chinei (1983-1988) și președinte al Conferinței Politice Consultative a poporului chinez (1988-1992). A fost socrul lui Jiang Zemin. Chen Yun (1905-1995), unul dintre cei mai influenți lideri ai Chinei comuniste. Chen a fost membru al Comitetului Permanent al Biroului Politic timp de decenii și a fost președinte al Comitetului Central Consultativ din 1987 până în 1992

Est a trecut prin schimbări drastice. Blocul comunist a pierdut peste noapte mai mult de jumătate din teritoriu. PCC a învățat din această lecție și a înțeles că oprind reprimarea și permițând dreptul la libertatea de expresie echivalează cu sinuciderea. Dacă oamenilor li s-ar permite să se exprime liber, cum ar și-ar mai putea ascunde PCC atrocitățile sângeroase? Cum și-ar mai putea justifica ideologia înșelătoare? Dacă reprimarea ar fi oprită și oamenii nu s-ar mai simți amenințați și nu le-ar mai fi frică, n-ar avea ei curajul să-și aleagă un alt stil de viață și o altă credință decât comunismul? Atunci cum și-ar mai putea menține Partidul Comunist baza socială, vitală pentru supraviețuirea sa?

PCC rămâne același în esență, indiferent de eventualele schimbări de suprafață pe care le-ar putea face. După masacrul din 4 iunie, Jiang Zemin a declarat că „va elimina din față orice factori de instabilitate”. Extrem de speriat, el a concluzionat că nu va renunța niciodată să mintă publicul, și că va continua să reprime oamenii până când aceștia vor fi complet reduși la tăcere.

Aceasta este perioada în care Falun Gong a apărut public în China. La început Falun Gong a fost privit de mulți ca un soi de qigong⁵ cu o capacitate deosebită de a menține oamenii sănătoși și în formă. Mai târziu oamenii au înțeles treptat că esența Falun Gong nu constă în setul de cinci exerciții ușor de învățat și practicat, ci în a învăța oamenii să devină mai buni bazându-se pe principiile „Adevăr, Compasiune, Toleranță”.

Falun Gong promovează „Adevăr, Compasiune, Toleranță”; Partidul Comunist îndeamnă la „Minciună, Ură și Luptă”

Falun Gong promovează „Adevărul”, ceea ce include a spune numai adevărul și a face lucruri adevărate. PCC se bazează pe minciună pentru a îndoctrina oamenii. Dacă toată lumea ar începe să spună adevărul, poporul ar afla că PCC a crescut băgându-se sub aripa Uniunii Sovietice, omorând, răpind, fugind când era convenabil, plantând opium, uzurpând lupta împotriva invaziei japoneze, etc. PCC afirma pe vremuri: „Nu se poate face nimic semnificativ fără minciună”. După ce PCC a pus mâna pe putere, a lansat mișcări politice succesive și a produs nenumărate datorii sângeroase. Promovarea adevărului ar conduce cu siguranță la dispariția PCC.

Falun Gong promovează „Compasiune”, ceea ce presupune să te gândești la ceilalți în primul rând și să fii bun cu ceilalți în toate împrejurările. PCC a promovat întotdeauna „lupta brutală și suprimarea nemiloasă”. Eroul model al PCC, Lei Feng, spunea: „Ar trebui să ne tratăm dușmanii fără milă, și să fim cu ei la fel de reci ca iarna aspră”. De fapt PCC nu și-a tratat în acest fel numai dușmanii - nici proprii săi membrii n-au fost tratați mai bine. Fondatorii Partidului Comunist, comandanți supremi și mareșali, și chiar un președinte al țării, au fost toți anchetați fără milă, bătuți brutal și torturați groaznic de propriul Partid. Uciderea așa-zisilor „dușmani de clasă” a fost atât de brutală încât ți se face părul măciucă. Dacă în societate ar fi dominat „Compasiunea”, mișcările de masă bazate pe „viciu”, așa cum au fost ele inițiate de către Partidul Comunist, n-ar fi putut avea loc niciodată.

Manifestul Comunist susține că „istoria tuturor societăților din cele mai vechi timpuri până astăzi este o istorie a luptei de clasă”. Aceasta este concepția Partidului Comunist despre istorie și lume. Falun Gong promovează depistarea propriilor defecte în situații conflictuale. Această abordare introspectivă, bazată pe auto-control este complet opusă filozofiei de luptă și atac a PCC.

Lupta a fost principalul mijloc al Partidului Comunist de câștigare a puterii politice și de supraviețuire. Partidul Comunist a inițiat periodic campanii politice pentru a reprima anumite grupuri cu scopul de a-și „reîncărca bateriile” și de a-și „revigora spiritul revoluționar de luptă”.

⁵ Qigong este un nume generic în limba chineză pentru exerciții energetice. Există multe școli de qigong, cele mai multe dintre ele fiind înrădăcinate în credințele spirituale tradiționale. Falun Gong este o formă de qigong

Procesul s-a repetat, cu violență și minciuni, pentru a întări și a reînnoi spaima din mințile oamenilor, astfel încât să-și poată menține puterea.

Din punct de vedere ideologic, filozofia pe care s-a bazat Partidul Comunist pentru a supraviețui este total opusă cu ceea ce este Falun Gong.

Cei cu credință adevărată n-au frică, iar PCC se bazează pe frica oamenilor pentru a-și păstra puterea politică

Oamenii care înțeleg adevărul sunt neînfricați. Creștinismul a fost persecutat aproape 300 de ani. Numeroși creștini au fost decapitați, arși de vii, înecați sau chiar mâncați de lei, dar n-au renunțat la credința lor. Când budismul a înfruntat persecuția Dharmeii în istorie, și ei și-au păstrat credința într-un mod similar.

Propaganda atee urmărește să-i facă pe oameni să creadă că nu există nici rai și nici iad și că nu trebuie să-și plătească păcatele [karma], și, în felul acesta să-i facă pe oameni să nu mai aibă muștrări de conștiință și să se concentreze pe bogăție și confort, considerând aceste lucruri drept realitate. Slăbiciunile naturii umane pot fi atunci manipulate, iar intimidarea și tentațiile pot fi folosite pentru a controla total oamenii. Însă cei cu credință puternică sunt capabili să vadă dincolo de viață și moarte. Iluziile lumii seculare nu-i mișcă. Ei iau ușor tentațiile lumii materiale și amenințările la adresa propriei vieți; în consecință, toate eforturile Partidului Comunist de a-i manipula aproape că n-au efect.

Standardul moral înalt al Falun Gong stânjenește PCC

După masacrul din 4 iunie 1989, ideologia PCC a devenit complet falimentară. În august 1991 s-a prăbușit Partidul Comunist din fosta Uniune Sovietică; au urmat o serie de schimbări drastice în Europa de Est, care au generat o presiune imensă și spaimă în rândurile PCC. Legitimitatea autorității sale și supraviețuirea sa au fost încercate fără precedent datorită crizei interne și externe profunde. În acea perioadă PCC n-a mai fost capabil să-și unească membrii cu ajutorul doctrinelor marxismului, leninismului și maoismului. Așa că Partidul a deschis larg poarta corupției pentru membrii săi, în schimbul loialității lor. Cu alte cuvinte, celor care au urmat Partidul li s-a permis să tragă foloase personale prin corupție și furt, „avantaje” inexistente pentru cei care nu erau membri de Partid. Mai ales după turneul lui Deng Xiaoping în sudul Chinei în 1992⁶, corupția și profiturile ilicite ale funcționarilor de stat care se ocupau cu tranzacțiile imobiliare și cu bursa de valori au depășit orice limită. Ținerea unei amante, contrabanda, au devenit „normale” peste tot. Pornografia, jocurile de noroc și drogurile au scăpat de sub control în toată China. Deși poate că este incorect să afirmăm că nu există nici o singură persoană decentă în rândurile membrilor Partidului Comunist, publicul general și-a pierdut de mult încrederea în eforturile acestuia de eliminare a corupției, și consideră că mai mult de jumătate din funcționarii cu poziții medii sau înalte în ierarhia de stat sunt implicați în corupție.

În schimb standardul moral ridicat demonstrat de practicantii Falun Gong, care practică „Adevăr, Compasiune și Toleranță” a rezonat cu bunătatea din inima maselor. Mai mult de 100 de milioane de oameni s-au simțit atrași și au început să practice Falun Gong. Falun Gong este o oglindă a integrității care, prin însăși natura sa, pune în evidență și contrastează cu indecența PCC.

PCC a fost extrem de invidios pe felul în care a fost răspândit și condus Falun Gong

⁶ În 1992 Deng Xiaoping a ieșit din semi-retragere, a călătorit în Shenzhen (sudul Chinei) în apropiere de Hong Kong și a ținut discursuri de promovare a economiei socialiste de piață în China. În mare măsură se consideră că turneul lui Deng a reaprințat reforma economică în China, după o acalmie începută de Masacrul din Piața Tiananmen din 1989

Modul unic în care se răspândește Falun Gong este de la om la om și de la inimă la inimă. Falun Gong are o structură de administrare foarte flexibilă și fără ierarhii, oricine poate veni și pleca liber când dorește. Este foarte diferit de organizarea strictă a PCC. În ciuda organizării stricte, învățământul politic și activitățile de grup conduse săptămânal (sau mai des) în filialele PCC există doar de formă. Puțini membri de Partid sunt de acord cu ideologia Partidului. Dimpotrivă, practicantii Falun Gong urmează cu conștiinciozitate principiile „Adevăr, Compasiune și Toleranță”. Datorită puternicului efect al Falun Gong asupra îmbunătățirii stării mentale, a sănătății și a formei fizice a oamenilor, numărul celor care practicau Falun Gong creștea exponențial. Practicanții studiau de bună voie cărțile d-lui Li Hongzhi și promovau Falun Gong folosindu-și propriile resurse financiare. Într-o perioadă scurtă, de numai șapte ani, numărul practicantilor Falun Gong a crescut de la zero la 100 de milioane. Muzica exercițiilor Falun Gong putea fi auzită aproape în fiecare parc din China, dimineața, când oamenii practicau exercițiile.

Partidul Comunist a afirmat că Falun Gong concurează cu PCC în atragerea maselor populare și că este o religie. De fapt, ceea ce dă Falun Gong oamenilor este o cultură și un mod de viață. Este o cultură străveche, rădăcina tradițiilor chineze, pe care poporul chinez a pierdut-o cu mult timp în urmă. Jiang Zemin și Partidul Comunist se tem de Falun Gong deoarece o dată ce această moralitate tradițională este acceptată de public, nimic nu o mai poate împiedica să se răspândească rapid. Credințele tradiționale chineze au fost eliminate și falsificate cu forța de către Partidul Comunist timp de decenii. Ar însemna că Istoria a ales întoarcerea la tradiție. Ar fi calea de întoarcere aleasă de marea majoritate a oamenilor, după nenorociri și suferințe. Când li se oferă o astfel de alternativă, oamenii ar distinge cu certitudine între bine și rău și probabil ar lăsa în urmă răul - ar fi cu siguranță o negare fundamentală și abandonarea lucrurilor promovate de Partidul Comunist. Aceasta a fost o lovitură mortală în punctul cel mai sensibil al PCC. Când numărul oamenilor care practicau Falun Gong l-a depășit pe cel al membrilor Partidului Comunist, este ușor de imaginat frica profundă și invidia PCC.

În China, PCC exercită un control total asupra fiecărei părți a societății. La țară există filiale ale Partidului Comunist în fiecare sat. În zonele urbane, sucursalele PCC sunt prezente în fiecare birou administrativ de cartier. În armată, guvern și întreprinderi, sucursalele Partidului sunt prezente până la baza instituțiilor respective. Monopolul absolut și manipularea totală sunt măsuri esențiale pe care PCC le ia pentru a-și menține regimul. Constituția chineză denumeste eufemistic acest fenomen „menținerea conducerii Partidului”. Pe de altă parte practicantii Falun Gong erau evident mai înclinați să considere „Adevărul, Compasiunea și Toleranța”, drept principiile lor. PCC a văzut în aceasta nici mai mult nici mai puțin decât negarea conducerii Partidului, ceea ce era total inacceptabil pentru Partid.

Partidul Comunist consideră credința în practica Falun Gong o amenințare la adresa legitimității regimului său

Partidul Comunist nu poate considera o credință adevărată decât ca pe o amenințare serioasă. Pentru că legitimitatea regimului comunist a fost bazată pe așa-numitul „materialism dialectic” și pe dorința de a construi un „rai pe pământ”, ea se putea bizui numai pe conducerea „avangardei mondiale” - Partidul Comunist. Între timp practicarea ateismului i-a dat Partidului Comunist șansa să interpreteze după bunul plac ce este virtuos, ce este bine sau rău. Drept urmare, morala a fost practic desființată și orice distincție între bine sau rău a dispărut. Singurul lucru pe care oamenii trebuiau să-l țină minte era faptul că Partidul este mereu „măreț, glorios și corect”.

Însă pentru a discerne între bine și rău, credința oferă oamenilor un standard imuabil. Practicanții Falun Gong discern între bine și rău pe baza principiilor „Adevăr, Compasiune și Toleranță”. Aceasta împiedică evident eforturile consistente ale PCC de a „unifica gândirea oamenilor”.

Dacă am continua această analiză, am mai găsi multe motive. Dar oricare dintre cele cinci motive de mai sus este fatal pentru PCC. Jiang Zemin a vrut să suprimă Falun Gong din aceleași motive. Jiang Zemin și-a început cariera mințind asupra trecutului său, așa că-i este bineînțeles teamă de „Adevăr”. Reprimând oamenii el a devenit repede victorios și puternic, așa că detestă bineînțeles „Compașiunea”. Și-a menținut puterea prin lupte politice în interiorul Partidului, așa că-i displace sigur „Toleranța”.

Un incident neînsemnat poate arăta cât de meschin și invidios este Jiang Zemin. Muzeul Ruinelor Culturale Hemudu⁷ din districtul Yuyao, provincia Zhejiang este un lăcaș istoric și cultural major aflat sub protecția statului. Qiao Shi⁸ a fost cel care inițial a scris textul plăcii Muzeului Ruinelor Culturale Hemudu. În Septembrie 1992, când Jiang Zemin a vizitat muzeul și a văzut inscripția lui Qiao Shi, s-a întunecat la față. Cei din suita sa au devenit imediat foarte agitați și nervoși deoarece toți știau că Jiang nu-l putea suferi pe Qiao Shi și că lui Jiang îi plăcea să se laude atât de mult încât ar fi compus texte de plăci oriunde ar fi avut ocazia. A făcut asta chiar și atunci când a vizitat divizia poliției de trafic a Biroului de Securitate Publică din orașul Jinan, sau când a vizitat Asociația Inginerilor Pensionari din orașul Zhengzhou. Personalul muzeului n-a îndrăznit să-l ofenseze pe meschinul Jiang Zemin. Prin urmare, în mai 1993, pe motiv că se renovează muzeul, înaintea redeschiderii, inscripția lui Qiao Shi a fost înlocuită cu una a lui Jiang.

Se spune că Mao Zedong are „patru volume de scrieri profunde și importante”, în timp ce *Operele alese ale lui Deng Xiaoping* au o „teorie a pisicii”⁹ cu iz pragmatic. Jiang Zemin și-a stors creierul dar n-a putut dezvolta decât trei propoziții. El susține însă că a inventat teoria celor „Trei Reprezentări”. Aceasta a fost publicată într-o carte și promovată de PCC la toate nivelurile organizațiilor guvernamentale. Cartea s-a vândut numai pentru că oamenii au fost forțați să o cumpere. Cu toate acestea, membrii Partidului tot nu-l respectau deloc pe Jiang Zemin. Au răspândit bârfe despre aventura lui cu o cântăreață, episoadele lui jenante atunci când cânta „O Sole Mio” în vizitele sale externe, și despre cum s-a pieptănat în fața Regelui Spaniei. Când fondatorul Falun Gong, d-nul Li Hongzhi, care s-a născut ca un cetățean obișnuit, ținea prelegeri, sala de conferință era plină de profesori, experți și studenți chinezi din străinătate. Mulți oameni cu diplome de doctor sau de master zburau cu avionul mii de kilometri pentru a-i asculta prelegerile. D-nul Li Hongzhi ținea prelegeri elocvente, de mai multe ore, pe scenă, fără să folosească vreo notiță. Ulterior, prelegerile puteau fi transcrise și publicate sub formă de cărți. Toate aceste lucruri erau inacceptabile pentru Jiang Zemin, care este orgolios, invidios și meschin.

Jiang Zemin duce o viață extrem de extravagantă, imorală și coruptă: a cheltuit 900 de milioane de yuani (peste 110 milioane USD) pentru a cumpăra un avion luxos pentru folosul personal. A deturnat adesea bani din fondurile publice, de ordinul zecilor de miliarde, pentru afacerile fiului său. A folosit nepotismul pentru a-și promova rudele și șleahta de lingușitori în posturi înalte, peste nivelul ministerial, și a recurs la măsuri disperate și extreme pentru acoperirea corupției și crimelor apropiatilor săi. Din aceste motive Jiang se teme de autoritatea morală a Falun Gong, și chiar mai mult, se teme de faptul că noțiunile promovate de Falun Gong, cum ar fi, Cerul, iadul, și principiul conform căruia binele și răul sunt răsplătite în consecință, sunt într-adevăr reale.

Deși Jiang deținea cea mai mare putere în PCC, era mereu îngrijorat că va fi înlăturat cu forța în mijlocul aprigelor lupte interne pentru putere din PCC, deoarece îi lipseau cu desăvârșire realizările politice și talentul. Era foarte sensibil la statutul său de „centru” al puterii. Pentru a elimina disensiunea a complotat și plănuit stratageme mârșave pentru a scăpa de dușmanii săi

⁷ Descoperite în 1973, ruinele culturale Hemudu, vechi de peste 7.000 de ani, sunt ruinele unui sat din neoliticul chinezesc

⁸ Fostul președinte al Congresului Național Popular Chinez

⁹ Deng spunea pe vremuri: „Pisica, neagră sau albă, este bună atâta timp cât prinde șoareci”; aplicat reformei economice principiul ar însemna că scopul reformelor economice era acela de a aduce prosperitate, indiferent dacă forma este socialistă sau capitalistă

politici - Yang Shangkun și fratele acestuia Yang Baibing. La cel de-al 15-lea Congres Național al Comitetului Partidului Comunist din 1997 și la cel de-al 16-lea Congres Național al CPC din 2002, Jiang și-a forțat adversarii să părăsească posturile. Însă pe de altă parte a ignorat reglementările în vigoare și s-a agățat morțiș de postul său.

În 1989, noul secretar general al PCC, Jiang Zemin, ținea o conferință de presă cu reporterii interni și corespondenții străini. Un reporter francez a întrebat despre cazul unei studente: datorită implicării ei în mișcarea studențească din 4 iunie din Piața Tiananmen, a fost transferată la o fermă în provincia Sichuan unde a fost forțată să care cărămizi și a fost violată de țăranii locali în mod repetat. Jiang a răspuns: „Nu știu dacă ceea ce ați spus este adevărat sau nu, însă femeia acesta este o rebelă violentă. Chiar dacă ce ați spus este adevărat, o merită”. În timpul Marii Revoluții Culturale, Zhang Zhixin¹⁰ a fost supusă la viol în grup cât timp a fost deținută în închisoare și i-a fost tăiată traheea pentru a o împiedica să strige adevărul înainte de a fi executată. Jiang Zemin ar gândi probabil că și ea o merită. Putem observa cruzimea și mentalitatea deviată, de ticălos, a lui Jiang Zemin.

Pe scurt, setea de putere dictatorială a lui Jiang Zemin, cruzimea și frica de „Adevăr, Compasiune și Toleranță” sunt cauzele pentru care a lansat în mod irațional campania de suprimare a Falun Gong. Aceasta este, în mare măsură, în acord cu modul în care operează PCC.

III. Complicitatea dintre Jiang Zemin și PCC

Jiang Zemin este cunoscut pentru lăudăroșenie și folosirea violenței politice. Incompetența și ignoranța sa sunt și ele bine cunoscute. Deși din dușmănie personală, intenționa să extermine complet Falun Gong, n-a putut-o face, pentru că Falun Gong este înrădăcinat în cultura tradițională chineză și a devenit atât de popular încât a câștigat o bază socială largă. Mecanismele dictaturii folosite de PCC, perfecționate în numeroasele campanii, erau deplin funcționale, iar intenția PCC era de a dezrădăcina Falun Gong. Jiang Zemin s-a folosit de poziția de secretar general al PCC și a lansat personal represiunea împotriva Falun Gong. Efectul complicității și rezonanței dintre Jiang Zemin și PCC a fost asemenea unei avalanșe produse de strigătele unui alpinist.

Înainte ca Jiang să emită oficial ordinul de interzicere a școlii Falun Gong, PCC începuse deja suprimarea, monitorizarea, investigarea și născocirea de acuzații nedrepte împotriva Falun Gong. Spiritul malefic al PCC s-a simțit instinctiv amenințat de „Adevăr, Compasiune și Toleranță” și de creșterea rapidă, fără precedent, a practicii. Agenții securității chineze s-au infiltrat sub acoperire în Falun Gong încă din 1994, dar n-au reușit să găsească nici o vină, unii chiar începând să practice Falun Gong cu seriozitate. Prin publicarea în 1996 a unui articol ce acuza ideologia Falun Gong, *Cotidianul Guangming* încălca cele „Trei Restricții” ale politicii de stat privind qigong-ul (care hotăra că statul nu sprijină, nu intervine și nu condamnă activitățile de qigong). După aceea, unii politicieni din culisele securității publice și așa-zii „oameni de știință” au hărțuit continuu Falun Gong. La începutul lui 1997, Luo Gan, secretarul Comitetului Politic și Juridic din Comitetul Central al PCC, și-a folosit puterea și a ordonat Biroului de Securitate Publică să efectueze o investigație la scară națională asupra școlii Falun Gong, cu intenția de a găsi motive pentru interzicerea Falun Gong. După ce agenții din toată țara au raportat că nu găsiseră nici un motiv, Luo Gan a emis Circulara nr. 555: „Notificare privind începerea unei investigații asupra Falun Gong” a Biroului nr. 1 din Ministerul Securității Publice (Biroul de Securitate Politică). Prima dată a acuzat Falun Gong că este un „cult malefic”, iar apoi a ordonat departamentelor de poliție din întreaga țară să investigheze sistematic Falun Gong, folosind personal sub acoperire, pentru a aduna dovezi. Investigația n-a găsit nimic care să-i susțină acuzația.

¹⁰ Intelectuală omorâtă de PCC prin tortură în timpul Marii Revoluții Culturale, pentru că a spus adevărul

Înainte să poată începe reprimarea Falun Gong, PCC - organizație a unui spectru malefic – avea nevoie de persoana potrivită pentru a declanșa mecanismele reprimării. Modul în care șeful PCC urma să trateze această chestiune era crucial. În calitate de om, conducătorul PCC putea să aibă atât bunătațe cât și răutate – acestea fiind două aspecte opuse ale naturii umane. Dacă ar fi ales să-și urmeze partea bună, acesta ar fi putut împiedica temporar erupția naturii ticăloase a Partidului; în caz contrar, natura malefică a PCC s-ar fi manifestat pe deplin.

În timpul mișcării studențești pro-democratice din 1989, Zhao Ziyang, pe atunci Secretar General al Comitetului Central al PCC, n-a vrut să reprime studenții. Cei care au insistat asupra înăbușirii mișcării studențești au fost cei opt seniori ai Partidului, care controlau PCC. Deng Xiaoping spunea la acea vreme: „ucidem 200.000 de oameni în schimbul a 20 de ani de stabilitate”. Așa-numiții „20 de ani de stabilitate” însemnau de fapt 20 de ani de guvernare PCC. Această idee se conforma țelului fundamental al PCC - guvernarea dictatorială - astfel că a fost acceptată de PCC.

În ceea ce privește Falun Gong, dintre cei șapte membri ai Comitetului Permanent al Biroului Politic al PCC, Jiang Zemin a fost singurul care a insistat asupra reprimării. Scuza pe care a oferit-o Jiang, era că reprimarea ar fi fost legată de „supraviețuirea Partidului și a țării”. Astfel a fost atins nervul cel mai sensibil al PCC, provocând înclinația acestuia către luptă. Încercarea lui Jiang Zemin de a-și menține puterea personală și încercarea PCC de a menține dictatura unui singur partid și-au găsit cea mai puternică unificare în jurul acestui punct.

În seara zilei de 19 iulie 1999, Jiang Zemin a prezidat o conferință a celor mai înalți oficiali ai PCC. Cu puterea sa politică a călcat în picioare legea, „unificând” înțelegerea tuturor membrilor prezenți și a hotărât personal lansarea unei represiuni masive împotriva Falun Gong. A interzis Falun Gong în numele guvernului chinez, înșelând poporul. PCC, guvernul Chinei și mecanismele violente angajate de PCC au fost folosite la capacitate maximă într-o zdrobitoare represiune împotriva milioanele de practicanți Falun Gong inocenți.

Dacă secretarul general al PCC din acea vreme ar fi fost altul decât Jiang Zemin, reprimarea Falun Gong nu ar fi avut loc. În această privință, putem spune că PCC s-a folosit de Jiang Zemin.

Pe de altă parte dacă PCC, prin natura sa josnică și sălbatică, n-ar fi atras de partea sa atât de multe datorii sângeroase, n-ar fi considerat Falun Gong drept o amenințare. Fără controlul total și omniprezent al PCC asupra fiecărei părți a societății, intenția lui Jiang Zemin de reprimare a școlii Falun Gong n-ar fi obținut suport organizatoric, financiar, propagandistic, nici sprijin diplomatic, cu personal și echipament, nici sprijinul închisorilor, poliției, Departamentului de Securitate Națională, al armatei și nici așa-numitul „sprijin” venit din partea cercurilor religioase, științifice și tehnologice, din partea partidelor „democratice”, a uniunilor lucrătorilor, al comitetelor corpurilor de tineret, Asociației Femeilor, etc. În această privință, putem spune că Jiang Zemin a folosit PCC.

IV. Cum folosește Jiang Zemin PCC pentru a persecuta Falun Gong

Profitând de principiul organizatoric al PCC conform căruia „toți membrii Partidului trebuie să fie subordonați Comitetului Central”, Jiang Zemin a utilizat mașinăria de stat aflată sub controlul PCC pentru a persecuta Falun Gong. Aparatul controlat de PCC a inclus armata, mass media, personalul din securitatea publică, poliția, poliția paramilitară, forțele de securitate ale statului, sistemul juridic, Congresul Popular Național, personalul diplomatic, precum și bisericile false. Armata și poliția paramilitară - controlate toate de PCC – au participat direct la răpirea și arestarea practicanților Falun Gong. Mass media din China a ajutat regimul lui Jiang la răspândirea minciunilor și atacarea reputației Falun Gong. Jiang Zemin a abuzat personal de sistemul de

securitate al statului pentru a aduna informații, pentru a fabrica minciuni, și a falsifica informații. Congresul Popular Național și sistemul judiciar au îmbrăcat aparența „legală” și veșmântul numit „guvernarea legii” pentru a justifica crimele comise de Jiang Zemin și PCC, înșelând efectiv oameni din toate păturile sociale. Aceștia s-au transformat în instrumente în slujba și pentru protecția lui Jiang Zemin. În același timp, sistemul diplomatic a răspândit minciuni către comunitatea internațională și a ispitit guverne străine, oficialități importante și mass media internațională cu stimulente politice și economice pentru a păstra tăcerea asupra persecuției Falun Gong.

În timpul conferinței de lucru a Comitetului Central, în care s-a ordonat reprimarea Falun Gong, Jiang Zemin afirma: „Eu pur și simplu nu cred că PCC nu poate învinge Falun Gong”. Planul reprimării cuprindea trei strategii: „ruinarea reputației [practicanților Falun Gong], falimentarea lor financiară și distrugerea lor fizică”. După aceasta, campania de reprimare avea să se deruleze în plină forță.

Abuzarea mijloacelor mass media pentru blocarea scurgerii de informații

Tactica de „ruinare a reputației [practicanților Falun Gong]” a fost pusă în aplicare de mass media, aflată sub controlul absolut al PCC. Începând cu 22 iulie 1999 - a treia zi din campania națională de arestare a practicanților Falun Gong – mass media controlată de PCC a lansat un atac propagandistic masiv anti-Falun Gong. Să luăm exemplul Televiziunii Centrale Chineze (CCTV) din Beijing. Până la sfârșitul lui 1999, CCTV petrecea câte șapte ore pe zi transmițând filme programate din timp, pentru răspândirea de minciuni despre Falun Gong. Producătorii au început prin a deforma și falsifica discursurile d-lui Li Hongzhi, fondatorul Falun Gong, apoi au adăugat cazuri de așa-numite sinucideri, crime, și decese datorate refuzului tratamentului medical. Au făcut tot ceea ce le-a stat în putință pentru a ataca reputația Falun Gong și a fondatorului său și pentru a născoci acuzații imaginare la adresa lor.

Cel mai mediatizat caz a fost cel fabricat prin înlăturarea cuvântului „nu” din discursul d-lui Li Hongzhi la un eveniment public: „Incidentul așa-numitei explozii a Pământului nu există”. Programul CCTV i-a transformat declarația în: „Explozia Pământului există”, afirmând astfel că Falun Gong ar răspândi teoria Judecării de Apoi. Subterfugiul este folosit și pentru a induce publicul în eroare, transferând de exemplu delictele criminalilor obișnuiți asupra practicanților Falun Gong. Pentru o crimă comisă în Beijing de Fu Yibin - persoană cu tulburări mentale - și pentru o otrăvire fatală comisă de un cerșetor din Provincia Zhejiang, acuzațiile au fost în ambele cazuri aruncate asupra Falun Gong. PCC a folosit apoi mass media pentru a instiga la ură publicul înșelat, căutând justificări și sprijin pentru persecuția nepopulară și sângeroasă.

Peste 2.000 de ziare, 1.000 de reviste și sute de posturi locale de televiziune și radio aflate sub controlul absolut al PCC au devenit supraîncărcate cu propaganda nebună a campaniei de defăimare a Falun Gong. Aceste programe au fost răspândite ulterior în afara granițelor Chinei prin intermediul agenției oficiale de știri *China Nouă*, prin serviciile de știri din China, Agenția de știri *H.K. China*, și prin alte mijloace mass media din străinătate controlate de PCC. Statistici incomplete arată că în numai șase luni au fost publicate sau difuzate peste 300.000 de articole, știri și programe care defăimau Falun Gong, otrăvind nenumărate minți.

La ambasadele și consulatele chineze din străinătate a fost expus un număr mare de albume, CD-uri, și publicații care criticau Falun Gong și pretindeau că-l „demască”. Au fost înființate rubrici speciale pe website-ul Ministerului Afacerilor Externe pentru a critica și „demasca” Falun Gong. În plus, la sfârșitul lui 1999, în timpul summit-ului Colaborării Economice Asia-Pacific (APEC) ținut în Noua Zeelandă, Jiang Zemin a înmănat fără nici un motiv fiecăruia dintre șefii statelor participante la conferință câte o broșură care defăima Falun Gong. În Franța, Jiang Zemin, violând

constituția chineză, descria Falun Gong în fața mass mediei străine drept un „cult malefic”, pentru a „ruina reputația [practicanților Falun Gong]”.

Norul negru al persecuției care sufoca țara vestea că pretutindeni era pe punctul de a izbucni ceva la fel de drastic ca Revoluția Culturală.

Cel mai mizerabil rămâne incidentul așa-numitei „auto-incendieri” înscenat în ianuarie 2001, care a fost publicat peste tot în lume cu o viteză fără precedent, prin intermediul agenției de știri *China Nouă*, în scopul defăimării Falun Gong. De atunci incidentul a fost dezaprobat de numeroase organizații internaționale, inclusiv Agenția Internațională de Educație și Dezvoltare a ONU, fiind considerată o punere în scenă de către guvernul chinez, în scopul înșelării opiniei publice. În timpul investigației, un membru din echipa TV a admis că o parte din filmul prezentat pe CCTV fusese de fapt filmată ulterior. Natura josnică a celor care reprimă iese cu ușurință la iveală. Cum se face că acești așa-zisi practicanți Falun Gong care se incendiau și înfruntau moartea neclintiiți au putut fi atât de cooperanți cu autoritățile PCC, încât să-i lase să filmeze din nou secvențele auto-incendierii.

Nici o minciună nu poate supraviețui la lumina zilei. În timp ce țesea zvonuri și fabrica minciuni, PCC făcea tot ce-i stătea în putere pentru a bloca scurgerea de informații. A interzis absolut trimiterea oricăror rapoarte despre activitățile Falun Gong în străinătate, precum și reprezentarea în fața legii a practicanților Falun Gong. Au fost distruse cărți și alte scrieri Falun Gong. Au fost luate măsuri extreme de apărare împotriva oricăror încercări ale mass mediei străine de a interviua practicanții Falun Gong din China, mergând până la expulzarea jurnaliștilor, exercitarea de presiuni asupra mass mediei străine, sau reducerea corespondenților străini la tăcere sub amenințarea expulzării din China.

Pe de altă parte practicanții Falun Gong din China care au încercat să transmită în străinătate adevărul despre Falun Gong, sau materiale care confirmau reprimarea inumană din partea autorităților, au suferit măsurile extreme și brutale de suprimare inițiate de PCC. Li Yanhua era o femeie de aproximativ 60 de ani din orașul Dashiqian, provincia Lianning. La 1 februarie 2001 a fost răpită de poliție în timp ce distribuia materiale cu informații referitoare la persecuția Falun Gong și a fost omorâtă în bătaie. Pentru a-și acoperi crima poliția a spus că ea a murit pentru că a fost „adusă în transă” de Falun Gong.

Numai la Universitatea Tsinghua, zeci de profesori și studenți au primit ani grei de închisoare pentru că au distribuit materiale despre Falun Gong. Un alt caz este cel în care, după expunerea faptelor referitoare la violul d-nei Wei Xingyan (practicanță Falun Gong absolventă a Universității Chongqing) care se afla în detenție, alți șapte practicanți Falun Gong au fost puși sub acuzare, fiind condamnați la ani grei de pușcărie.

Impunerea de amenzi și perchiziționarea caselor fără proceduri legale

Întregul aparat de stat al PCC a dus o politică de „falimentare financiară [a practicanților Falun Gong]”. În cei peste cinci ani scurși de la începerea represiunii, sute de mii de practicanți Falun Gong au fost amendați cu sume de mii, până la zeci de mii de yuani, în efortul de a-i intimida și de a le provoca pierderi financiare severe. Fără nici o justificare, guvernele locale, unitățile de muncă, stațiile de poliție și departamentele de securitate publică au impus în mod arbitrar astfel de amenzi. Celor forțați să plătească amenzile nu li se emite nici o chitanță; nu se fac referiri la vreun articol de lege, pentru justificare. Nu există nici un fel de procedură legală.

Perchiziționarea caselor este o altă formă de tâlhărie și intimidare aplicată practicanților Falun Gong. Cei care au rămas fermi în credința lor au avut de înfruntat controale nejustificate ale poliției, domiciliul putându-le fi perchiziționat în orice moment. Banii lor lichizi și alte lucruri de

valoare le-au fost confiscate fără justificare. La țară n-au fost cruțate nici măcar grânele din hambare sau alimentele. Bunurile confiscate de la practicanții Falun Gong nu sunt justificate cu acte și nici nu sunt emise chitanțe. De obicei cei care confiscă bunurile practicantilor le păstrează pentru ei.

În același timp, practicanții Falun Gong au fost concediați masiv. La țară autoritățile au amenințat cu confiscarea pământului practicantilor. PCC nu i-a trecut cu vederea nici pe bătrânii pensionari. Pensiile le-au fost întrerupte și guvernul i-a evacuat din locuințe. Unor practicanți Falun Dafa care aveau afaceri li s-au confiscat proprietățile și li s-au înghețat conturile bancare.

Pentru punerea în practică a acestor tactici PCC a abordat calea învinovățirii prin asociere. Dacă în vreo firmă privată sau întreprindere de stat sunt găsiți practicanți Falun Gong, atunci șefii și angajații acestor unități nu primesc prime, și nu sunt promovați. Scopul este instigarea la ură împotriva practicantilor Falun Gong în cadrul societății. Membrii familiilor și rudele practicantilor Falun Gong sunt și ei pedepsiți cu concedierea, cu exmatricularea copiilor din școli și cu evacuarea din locuințe. Toate aceste măsuri au un singur scop: întreruperea tuturor surselor posibile de venit pentru practicanții Falun Gong, pentru a-i forța să renunțe la credința lor.

Acte brutale de tortură și crime aleatoare

Înspăimântătoarea tactică de „distrugere fizică [a practicantilor Falun Gong]” a fost pusă în aplicare în primul rând de poliție, procuratură¹¹ și sistemul juridic din China. În baza statisticilor adunate de website-ul Clearwisdom, cel puțin 2.500 de practicanți Falun Gong au murit în ultimii cinci ani din cauza persecuției. Moartea acestor persoane a survenit în peste 30 de provincii, regiuni autonome, și municipalități aflate sub directa conducere a guvernului central. Până la 1 octombrie 2004, provincia care înregistra cel mai mare număr de morți era Heilongjiang, urmată de Jilin, Liaoning, Hebei, Shandong, Sichuan și Hubei. Cea mai tânără victimă era în vârstă de doar 10 luni, iar cea mai bătrână avea 82 de ani. Femeile reprezintă 51,3%. Cei cu vârste de peste 50 de ani reprezintă 38,8%. Surse neoficiale din cadrul PCC afirmă că numărul actual al practicantilor Falun Gong care au murit din cauza persecuției este mult mai mare.

Torturile sălbatice la care sunt supuși practicanții Falun Gong sunt multe și variate. Bătăi, biciuiri, tortură prin șocuri electrice, degerături, legarea cu frânghii, încătușare și înlănțuire pe perioade lungi de timp, arderea cu flacăra deschisă, cu țigări aprinse sau fier înroșit, încătușare și atârnare în aer, forțarea șederii în picioare sau în genunchi timp îndelungat, lovirea cu bețe de bambus sau fire metalice, abuz sexual și viol, sunt doar câteva exemple. În octombrie 2000, gardienii de la lagărul de muncă forțată Masanjia, din provincia Liaoning, au dezbrăcat 18 practicante Falun Gong și le-au aruncat în celulele închisorii pentru ca deținuții bărbați de drept comun să le violeze și să abuzeze de ele după bunul lor plac. Aceste crime sunt documentate și sunt prea numeroase pentru a fi enumerate.

O altă formă comună de tortură este folosirea abuzivă a „tratamentului psihiatric”. Practicanți Falun Gong normali, raționali și sănătoși sunt închiși ilegal în spitale psihiatrice și injectați cu substanțe necunoscute care le distrug sistemul nervos central. Drept urmare unii practicanți se aleg cu paralizie, parțială sau totală. Unii practicanți pierd un ochi, sau ambii ochi, alții își pierd auzul. Unora le-au fost distruși mușchii. Alții își pierd parțial sau total memoria, devenind retardați mental. Unii au organele interne grav distruse. Unii suferă colaps mental total. Alții chiar mor la scurt timp după ce sunt injectați cu acele substanțe.

¹¹ Organul de stat răspunzător pentru acuzare și control legal. Funcțiile sale includ decizii asupra arestării și acuzării în cazurile penale majore, conducerea investigațiilor, inițierea și sprijinul reclamațiilor publice, interpretarea legii în aplicările sale specifice

Conform statisticilor, cazurile practicantilor de Falun Gong persecutați prin „tratament psihiatric” s-au răspândit în 23 din cele 33 de provincii, regiuni autonome și municipalități aflate sub conducerea directă a guvernului central chinez. Cel puțin 100 de spitale psihiatrice la nivel de provincie, oraș, județ sau district s-au angajat în persecuție. Pe baza numărului și distribuției acestor cazuri se poate deduce în mod clar că abuzul în administrarea de medicamente psihiatrice practicantilor Falun Gong este o tactică bine planificată, pusă în aplicare sistematic, pornită de sus în jos. Cel puțin 1.000 de practicanți Falun Gong sănătoși din punct de vedere mental au fost trimiși în spitale psihiatrice sau centre de reabilitare și injectați cu medicamente împotriva voinței lor. Mulți au fost injectați forțat sau hrăniți cu forța cu numeroase substanțe care le-au distrus sistemul nervos. Mulți au mai fost și legați cu frânghii și torturați cu șocuri electrice. Există 15 cazuri cunoscute în care oamenii au murit doar din cauza tratamentului excesiv de abuziv.

Biroul 610 își extinde tentaculele dincolo de cadrul legal

Pe 7 iunie 1999, la întrunirea Biroului Politic al PCC, Jiang Zemin calomnia Falun Gong fără nici un temei. Clasifica problema Falun Gong în categoria „luptei de clasă”, îi eticheta pe practicanții Falun Gong dușmani politici ai PCC, asmuțea reflexul de luptă al PCC, și dădea ordinul de înființare al unui „birou care se ocupa de problema Falun Gong” în cadrul Comitetului Central. Deoarece a fost înființat pe 10 iunie, a fost numit „Biroul 610”. După aceea, au fost înființate Birouri 610 în întreaga țară la toate nivelurile de guvernământ, de la cel mai înalt până la cel mai coborât, special pentru a reprima Falun Gong. Comitetul Politic și Judiciar, mass media, organele de securitate publică, procuratura, tribunalele poporului și organele de securitate națională subordonate conducerii Comitetului PCC slujesc Biroului 610 ca niște huligani și ucigași plătiți. Din punct de vedere tehnic Biroul 610 raportează Consiliului de Stat, dar acesta este de fapt o organizație a Partidului, căreia i se permite să existe în afara cadrului recunoscut al statului și al guvernului chinez, nefiind supusă nici unei restricții legale, reglementări sau politici naționale. Este o organizație atotputernică foarte asemănătoare Gestapo-ului din Germania nazistă, cu puteri mult deasupra și dincolo de sistemele legale și judiciare, angajând resursele țării după voie. Pe 22 iulie 1999, după ce Jiang Zemin emitea ordinul de reprimare a Falun Gong, agenția de știri *China Nouă* transmitea discursuri ale persoanelor responsabile din ministerele Organizatoric și de Propagandă ale PCC, sprijinind deschis persecuția împotriva Falun Gong lansată de Jiang Zemin. Toate aceste entități au cooperat sub stricta organizare a PCC, pentru a pune în aplicare uneltirile vicioase ale lui Jiang Zemin.

Atât de multe cazuri au demonstrat faptul că nici departamentele de securitate publică, nici procuratura, nici tribunalele poporului, n-au puterea de a lua decizii proprii în cazurile legate de Falun Gong. Ele trebuie să primească ordine de la Biroul 610. Când familiile multor practicanți Falun Gong care au fost arestați, deținuți și omorâți prin tortură au întreat și s-au plâns securității publice, procuraturii și tribunalelor poporului, li s-a spus că toate deciziile sunt luate de Biroul 610.

În orice caz, existența Biroului 610 nu are nici o bază legală. Când emite ordine către toate organele de sub sistemul PCC, de regulă nu există comenzi scrise sau notificări, ci numai transmitere pe cale orală. În plus, tuturor celor care primesc ordinele le este interzis să facă înregistrări audio sau video sau chiar să ia notițe în scris.

Folosirea temporară a unei astfel de arme a dictaturii reprezintă o tactică pe care Partidul a repetat-o deseori, ignorând în întregime legea. În timpul tuturor campaniilor politice de epurare din trecut Partidul a folosit în permanență tactici ilegale și a înființat organe temporare nelegitime, cum ar fi Echipa Centrală a Revoluției Culturale, în scopul dirijării și răspândirii tiraniei PCC în toată țara.

În timpul lungii sale conduceri tiranice și a guvernării sale brutale, Partidul a creat cel mai puternic și malefic sistem de teroare de stat prin violență, minciună și blocare a informației. Barbaria și abilitatea sa de a induce în eroare sunt imense. Scara și dimensiunile sunt fără precedent. În cursul tuturor campaniilor politice anterioare, Partidul a acumulat metode sistematice și eficiente de pedepsire și experiență în vătămarea și uciderea oamenilor prin cele mai teribile, viclene și fățarnice moduri imaginabile. Într-unul din cazurile menționate mai sus, soțul n-a putut rezista amenințărilor și hărțuirilor din partea poliției și și-a ucis soția, care avea un suflet bun. Acesta este fructul malefic al terorii de stat promovate de PCC, care include inducerea în eroare prin mass media, presiune politică, vină prin asociere și intimidare, țelul fiind deformarea naturii umane și instigarea la ură.

Folosirea armatei și a resurselor financiare naționale pentru a conduce persecuția

Partidul controlează toate forțele militare ale statului, lucru care îi permite ca atunci când reprimă oamenii s-o facă fără teamă, după voie. În reprimarea Falun Gong, Jiang Zemin nu numai că a angajat poliția și trupele paramilitare, dar de asemenea a angajat în mod direct forțe militare armate în timpul lunilor iulie și august 1999, când sute de mii și poate milioane de oameni din toată țara intenționau să meargă la Beijing pentru a face apel legal în favoarea Falun Gong. În diferite locuri din Beijing au fost masate trupe militare. Toate arterele principale de circulație către Beijing erau pline soldați aliniați, cu armele încărcate. Ei cooperau cu poliția și interceptau și arestau practicanții Falun Gong care mergeau să facă apel. Implicarea directă a forțelor armate ale PCC pusă la cale de Jiang Zemin a pavat calea către persecuția sângeroasă.

Partidul controlează finanțele statului, lucru care i-a asigurat lui Jiang Zemin sprijinul financiar pentru a persecuta Falun Gong. Un ofițer superior din Departamentul de Justiție al provinciei Liaoning spunea într-o ședință în lagărul de muncă forțată Masanjia, provincia Liaoning, că: „Resursele financiare folosite pentru a trata cu Falun Gong au depășit cheltuielile alocate unui război”.

Încă nu este clar ce procent din resursele economice ale statului și din veniturile obținute din truda și sudoarea poporului este folosit de PCC pentru a persecuta Falun Gong. Oricum, se poate vedea cu ușurință că cifra este probabil uriașă. În 2001, informații din interiorul Departamentului de Securitate Publică al Partidului arătau că doar într-un singur loc, Piața Tiananmen, cheltuielile pentru arestarea practicanților Falun Gong erau cuprinse între 1,7 și 2,5 milioane yuani pe zi, ceea ce înseamnă 620 - 910 milioane yuani pe an. În întreaga țară, de la orașe până în zonele rurale îndepărtate, de la poliția din posturi și din departamentele de securitate publică, până la personalul Biroului 610 din toate filialele, Jiang Zemin a angajat cel puțin câteva milioane de oameni pentru a persecuta Falun Gong. Numai costul salariilor poate depăși o sută de miliarde de yuani pe an. În plus, Jiang Zemin a cheltuit sume uriașe pentru extinderea lagărelor de muncă forțată în scopul reținerii practicanților Falun Gong și pentru construirea de centre și baze de spălare a creierului. De exemplu în decembrie 2001, Jiang Zemin aloca 4,2 miliarde yuani pentru construirea de centre și baze de spălare a creierului, pentru a-i „transforma” pe practicanții Falun Gong. Jiang Zemin a folosit de asemenea stimulente financiare pentru a îndemna și încuraja un număr tot mare de oameni să participe la persecutarea Falun Gong. În multe zone, premiul pentru arestarea unui practicant Falun Gong se ridică la mai multe mii sau chiar la zece mii de yuani. Lagărul de muncă forțată Masanjia din provincia Liaoning este unul dintre cele mai malefice locuri de persecuție a practicanților Falun Gong. De exemplu Partidul i-a acordat unui director de lagăr un premiu de 50.000 yuani, iar directorului adjunct un premiu în valoare de 30.000 yuani.

Jiang Zemin, fostul secretar general al PCC, este persoana care a lansat persecuția împotriva Falun Gong, cel care a plănit-o și a comandat-o. A folosit mecanismele PCC pentru a lansa persecuția împotriva Falun Gong. Poartă inevitabil răspunderea pentru această crimă istorică. În orice caz, dacă n-ar fi existat PCC cu mecanismul său violent, format de-a lungul numeroaselor

mişcări politice, Jiang Zemin nu ar fi avut cum să lanseze și să pună în aplicare persecuția malefică.

Jiang Zemin și Partidul se folosesc unul de celălalt. Pentru a se opune „Adevărului, Compasiunii și Toleranței” fiecare riscă condamnarea celuilalt, pentru interesul unei persoane și al unui partid. Înțelegerea lor secretă este lucrul care a făcut posibilă apariția unei crime atât de tragice și absurde.

V. Jiang Zemin distruge Partidul Comunist Chinez din interior

Motivat de interesele sale personale, Jiang Zemin a folosit natura intrinsec malefică a PCC pentru a lansa persecuția colosală împotriva unor inocenți care urmau principiul „Adevăr, Compasiune, Toleranță”. A lansat o mișcare represivă împotriva unei forțe sociale profund binefăcătoare și benigne pentru țară și societate. Această persecuție trage țara și poporul în jos spre crimă și dezastru și de fapt năruie Partidul chiar din temelie.

Jiang Zemin a folosit Partidul pentru a angaja în mod necruțător tot felul de mijloace malefice, din toată lumea, pentru a se ocupa de Falun Gong. Legea, moralitatea și omenia au suferit toate un mare rău, lucru ce a distrus din rădăcini toată credibilitatea menținerii la putere a regimului.

Regimul lui Jiang a angajat toate resursele financiare, materiale și umane disponibile pentru a reprima Falun Gong, cauzând o povară enormă pentru țară și societate și o presiune imensă asupra sistemului financiar. Partidul n-are cum să susțină această persecuție condamnată la eșec pe o perioadă lungă de timp. Ceea ce ar mai putea face pentru continuarea acesteia ar fi doar folosirea economiilor oamenilor obișnuiți, emiterea de obligațiuni naționale, și atragerea investițiilor străine.

În timpul persecuției, Partidul și Jiang Zemin au născocit tot felul de tactici necinstite, brutale și înșelătoare, angajându-și întregul repertoriu de trădări și nelegiuri pentru a persecuta Falun Gong.

Partidul și Jiang Zemin au folosit fiecare instrument de propagandă cunoscut, pentru a produce zvonuri, pentru a denigra Falun Gong și pentru a fabrica scuze care să justifice reprimarea și persecuția. Însă nici o minciună nu poate dura veșnic. Atunci când minciunile sunt definitiv date în vileag, când în urma eșecului persecuției tot maleficul este dezvăluit și devine cunoscut tuturor, metodele lor de propagandă nu vor mai putea înșela. Partidul va pierde în întregime atât credibilitatea, cât și inimile oamenilor.

La începutul reprimării Falun Gong în 1999, Jiang Zemin intenționa să rezolve problema Falun Gong în „trei luni”. Partidul a subestimat puterea școlii Falun Gong și puterea tradiției și credinței.

Din vechime răul n-a reușit niciodată să elimine virtutea. Nu poate eradica bunătatea din inimile oamenilor. Au trecut cincisprezece ani. Falun Gong încă este Falun Gong. Mai mult decât atât, s-a răspândit în mod considerabil în toată lumea. Jiang Zemin și Partidul au suferit o grea înfrângere în această luptă dintre bine și rău, iar natura lor necinstită, crudă și malefică este ilustrată în întregime. Dezonorabilul Jiang Zemin este acum asaltat de necazuri atât acasă cât și în străinătate și se confruntă cu numeroase procese și apeluri care încearcă să-l aducă în fața justiției.

Inițial Partidul intenționa să facă uz de represiune pentru a-și consolida tirania. Dar rezultatul a fost nu numai că n-a reușit să se „reîncarce”, ci și-a epuizat și energia. Partidul a ajuns acum atât de departe încât nu mai poate fi readus la viață. Este exact ca un copac uscat, putrezit. Se va prăbuși singur la o rafală de vânt. Salvarea PCC este un vis de opioman, împotriva curentului istoriei. Nu numai că este zadarnic, dar distruge și viitorul celor care participă.

Concluzii

Fostul secretar general al PCC, Jiang Zemin, este cel care a pus la cale, a lansat și a comandat persecuția malefică. Jiang Zemin a folosit pe deplin puterea, poziția, metodele disciplinare și mecanismele PCC destinate mișcărilor politice, pentru a începe această persecuție împotriva Falun Gong. Pentru această crimă istorică, el poartă o responsabilitate față de care nu poate exista sustragere. Pe de altă parte, dacă nu ar fi existat PCC, Jiang Zemin n-ar fi fost capabil să lanseze și să conducă această persecuție malefică. Încă din ziua înființării sale, PCC s-a ridicat împotriva dreptății și bunătății. Având ca unealtă preferată suprimarea și o experiență vastă în persecutare, PCC și-a fondat stăpânirea pe controlul strict al minții, care trebuia să urmeze un singur partid central. Prin însăși natura sa, PCC este îngrozit de „Adevăr, Compasiune și Toleranță”, considerând școala Falun Gong drept dușman. Așa că reprimarea și persecutarea Falun Gong au fost inevitabile. În timp ce atacau principiile „Adevăr, Compasiune și Toleranță”, Jiang Zemin și PCC au creat șansa propagării minciunii, răului, violenței, veninului, ticăloșiei și corupției. Ceea ce a urmat a fost declinul moral general al Chinei, care i-a afectat pe toți.

Complicitatea dintre PCC și Jiang Zemin le-a unit destinele. Acum Falun Gong îl cheamă pe Jiang Zemin la judecată. În ziua în care Jiang va fi adus în fața justiției, soarta PCC va fi evidentă. Legile divine nu-i vor tolera pe cei care conduc o persecuție inumană împotriva unui grup de oameni buni care urmează principiile „Adevăr, Compasiune și Toleranță”. Acțiunile malefice ale lui Jiang Zemin și ale PCC vor deveni o lecție veșnică și profundă pentru omenire.

Note:

[1] Mai multe informații despre acest caz pot fi găsite pe:
<http://www.clearwisdom.net/emh/articles/2004/7/23/50560p.html>
<http://www.clearwisdom.net/emh/articles/2004/6/7/48981p.html>

[2] Mai multe informații despre acest caz pot fi găsite pe:
<http://www.clearwisdom.net/emh/articles/2004/9/25/52796.html>

[3] Informații legate de acest subiect sunt de asemenea disponibile la:
<http://search.minghui.org/mh/articles/2004/7/9/79007.html> (în chineză)

[4] Li Xiannian (1902 – 1992), fost președinte al Chinei (1983-1988) și președinte al Conferinței Politice Consultative a poporului chinez (1988-1992). A fost socrul lui Jiang Zemin. Chen Yun (1905-1995), unul dintre cei mai influenți lideri ai Chinei comuniste. Chen a fost membru al Comitetului Permanent al Biroului Politic timp de decenii și președinte al Comitetului Central Consultativ din 1987 până în 1992.

[5] Qigong este un nume generic în limba chineză pentru exerciții energetice. Există multe școli de qigong, cele mai multe dintre ele fiind înrădăcinate în credințele spirituale tradiționale. Falun Gong este o formă de qigong.

[6] În 1992 Deng Xiaoping a ieșit din semi-retragere, a călătorit în Shenzhen (sudul Chinei) în apropiere de Hong Kong și a ținut discursuri de promovare a economiei socialiste de piață în China. În mare măsură se consideră că turneul lui Deng a reaprins reforma economică în China, după o acalmie începută de Masacrul din Piața Tiananmen din 1989.

[7] Descoperite în 1973, ruinele culturale Hemudu, vechi de peste 7.000 de ani, sunt ruinele unui sat din neoliticul chinezesc.

[8] Fostul președinte al Congresului Național Popular Chinez.

[9] Deng spunea pe vremuri: „Pisica, neagră sau albă, este bună atâta timp cât prinde șoareci”; aplicat reformei economice principiul ar însemna că scopul reformelor economice era acela de a aduce prosperitate, indiferent dacă forma este socialistă sau capitalistă.

[10] Intelectuală omorâtă de PCC prin tortură în timpul Marii Revoluții Culturale, pentru că a spus adevărul.

[11] Organul de stat răspunzător pentru acuzare și control legal. Funcțiile sale includ decizii asupra arestării și acuzării în cazurile penale majore, conducerea investigațiilor, inițierea și sprijinul reclamațiilor publice, interpretarea legii în aplicările sale specifice.